

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Písku rozhodl soudcem JUDr. Ondřejem Mörtlem ve věci

žalobkyně: [Jméno žalobkyně]., IČO [IČO žalobkyně] sídlem [Adresa žalobkyně] zastoupená advokátem [Jméno advokáta] sídlem [Adresa advokáta]

proti

žalovanému: [Jméno žalovaného], narozený [Datum narození žalovaného], [adresa]
o zaplacení 16 051 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žaloba, jíž se žalobkyně vůči žalovanému domáhá zaplacení částky 16 051 Kč, kapitalizovaného úroku z prodlení ve výši 2 315,47 Kč, kapitalizovaného úroku ve výši 2 225,84 Kč, zákonného úroku z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 8 369,45 Kč od 21. 2. 2025 do zaplacení a úroku ve výši 8,5 % ročně z částky 8 045,46 Kč od 21. 2. 2025 do zaplacení, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se vůči žalovanému domáhala zaplacení částky 16 051 Kč s příslušenstvím. Podání žaloby odůvodnila tím, že právní předchůdkyně žalobkyně společnost [právnická osoba]., IČO [IČO] (dále jen „právní předchůdkyně žalobkyně“), uzavřela se žalovaným dne 20. 9. 2020 Smlouvu o úvěru č. [hodnota], na základě které poskytla žalovanému v hotovosti v den uzavření smlouvy finanční prostředky ve výši 20 000 Kč. Žalovaný se smlouvou zavázal vrátit právní předchůdkyni žalobkyně jistinu úvěru a dále zaplatit částku 17 184 Kč tvořenou úrokem v pevné výši 1 925 Kč, úhradou za poskytnutí úvěru a uzavření smlouvy ve výši 9 800 Kč, úhradou za administrativní činnost a vyhodnocení úvěrového případu ve výši 1 859 Kč a úhradou za umožnění platit splátky v hotovosti v místě bydliště ve výši 3 600 Kč, a to formou 14 měsíčních splátek po 2656 Kč, přičemž splatnost poslední splátky byla sjednána dnem 20. 11. 2021.

Žalovaný povinnosti vyplývající ze smlouvy neplnil řádně, dluží žalobkyni jistinu úvěru ve výši 8 045,46 Kč, úrok za sjednanou dobu úvěru ve výši 323,99 Kč, úhradu za poskytnutí úvěru a uzavření smlouvy ve výši 3 740,89 Kč, úhradu za administrativní činnost a vyhodnocení úvěrového případu ve výši 709,46 Kč a úhradu za umožnění platit splátky v hotovosti v místě bydliště ve výši 1 347,21 Kč. Žalobkyně se kromě toho domáhá i zaplacení příslušenství pohledávky v podobě smluvního úroku a zákonného úroku z prodlení, které částečně kapitalizovala ke dni 20. 2. 2025, a smluvní pokuty sjednané ve smlouvě ve výši 1 856,99 Kč. Aktivní legitimaci ve sporu žalobkyně odvozuje od Smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 12. 3. 2025, na základě níž nabyla od právní předchůdkyně s účinky ke dni 25. 3. 2025 pohledávku z výše uvedené úvěrové smlouvy, což bylo žalovanému písemně oznámeno. Před podáním žaloby žalobkyně neúspěšně vyzvala žalovaného k zaplacení dlužné částky.

2. V písemném podání ze dne 15. 1. 2026 žalobkyně k výzvě soudu ze dne 8. 1. 2026 doplnila, že její právní předchůdkyně splnila povinnosti vyplývající jí ze zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, když před uzavřením úvěrové smlouvy s odbornou péčí posoudila schopnost žalovaného splácet úvěr. Právní předchůdkyně žalobkyně nahlédla do veřejných registrů (NRKI, BRKI, SOLUS, insolvenční rejstřík). Informace poskytnuté žalovaným byly zaznamenány do Žádosti o úvěr ze dne 20. 9. 2020 a ověřeny doklady uvedenými v části „Doložení příjmu Žadatele“. Při uzavření smlouvy žalovaný deklaroval, že jeho měsíční příjem ze zaměstnaneckého poměru činí 20 189 Kč, měsíční výdaje pak činí 16 040 Kč, přičemž žalovaný současně sdělil, že bydlí v nájmu, je svobodný a má vyživovací povinnost vůči 2 osobám. Žalovaným tvrzené skutečnosti byly ověřeny konkrétně pracovní smlouvou, výplatními páskami, výpisy z bankovního účtu žalovaného a smlouvou o nájmu bytu. Úvěruschopnost žalovaného byla shledána dostatečnou, teprve následně došlo k uzavření úvěrové smlouvy. Z titulu smlouvy pak žalovaný uhradil postupně celkem 22 990 Kč. Žalobkyně současně po přepočtu příslušenství pohledávky vzala svoji žalobu částečně zpět co do částky 509,58 Kč na kapitalizovaném úroku z prodlení a co do částky 2 553,90 Kč na kapitalizovaném úroku.

3. Usnesením ze dne 19. 1. 2026, č. j. 3 C 8/2026 – 24, soud řízení v rozsahu zpětvzetí žaloby částečně zastavil.

4. Žalovaný se ve věci nevyjádřil a řízení se aktivně neúčastnil. K ústnímu jednání nařízenému na den 11. 2. 2026 se bez omluvy nedostavil, ani nepožádal o jeho odročení, ačkoli mu bylo předvolání k jednání včetně žaloby doručeno do vlastních rukou dne 19. 1. 2026. Vzhledem k tomu bylo ve věci jednáno a rozhodnuto v nepřítomnosti žalovaného.

5. Provedeným dokazováním byla soudem učiněna níže uvedená skutková zjištění:

6. Ze Smlouvy o úvěru č. [hodnota] je zjištěno, že právní předchůdkyně žalobkyně společnost [právnická osoba]., IČO [IČO], uzavřela se žalovaným dne 20. 9. 2020 smlouvu, na základě níž poskytla žalovanému v hotovosti neúčelový úvěr ve výši 20 000 Kč; žalovaný se smlouvou zavázal zaplatit poskytnutou jistinu úvěru a dále zaplatit částku 17 184 Kč tvořenou úrokem v pevné výši 1 925 Kč, úplatou za poskytnutí úvěru a uzavření smlouvy ve výši 9 800 Kč, náklady na vyhodnocení úvěrového případu ve výši 1 859 Kč a úhradou za inkaso plateb úvěru v hotovosti v místě bydliště žalovaného ve výši 3 600 Kč, a to formou 14 měsíčních splátek po 2 656 Kč. Úroková sazba byla sjednána ve výši 15 % ročně, RPSN pak činila 272,44 %.

7. Ze Žádosti o úvěr ze dne 20. 9. 2020 soud zjistil, že právní předchůdkyně žalobkyně před uzavřením smlouvy o úvěru disponovala informacemi poskytnutými žalovaným, že jeho čistý měsíční příjem ze zaměstnání činí 20 189 Kč, měsíční výdaje pak činí 16 040 Kč (z toho částka 3 000 Kč náklady na bydlení a energie, částka 9 090 Kč výdaje na dopravu, jídlo a osobní náklady a částka 3 950 Kč splátky stávajících půjček). Žalovaný podle svého sdělení bydlí v nájmu, je svobodný, má 2 vyživovací povinnosti. Informace poskytnuté žalovanou byly právní předchůdkyní žalobkyně ověřeny z výplatních pásek žalovaného za období 7-8/2020 a z Pracovní smlouvy ze dne 31. 12. 2024, které byly žalobkyní soudu předloženy společně s první a poslední

stranou listiny označené jako „Smlouva o nájmu bytu“. Celková aktuální výše dluhů žalovaného činila podle připojeného seznamu celkem 131 128 Kč (celkem 3 poskytovatelé úvěrů).

8. Podle transakční historie ke smlouvě zaplatil žalovaný z titulu Smlouvy o úvěru č. [hodnota] postupně celkovou částku 22 990 Kč.

9. Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 12. 3. 2025 ve spojení s výpisem části seznamu postoupených pohledávek a Potvrzením o zaplacení kupní ceny ze dne 25. 3. 2025 byla soudem zjištěna aktivní legitimace žalobkyně ve sporu, neboť danou smlouvou došlo k postoupení pohledávky vyplývající z výše uvedené smlouvy o úvěru žalobkyni. Postoupení pohledávek bylo podle listiny označené jako Oznámení o postoupení pohledávek ze dne 2. 4. 2025 žalovanému písemně oznámeno.

10. Výzvou k plnění se základním skutkovým a právním rozborem předcházející žalobě ze dne 17. 7. 2025 ve spojení s podacím lístkem z téhož dne bylo prokázáno, že žalobkyně vyzvala před podáním žaloby prostřednictvím svého právního zástupce žalovaného k zaplacení dlužné částky.

11. Na základě výše uvedeného má soud za prokázané, že právní předchůdkyně žalobkyně společnost [právnická osoba]. uzavřela se žalovaným dne 20. 9. 2020 Smlouvu o úvěru č. [hodnota], na základě níž poskytla žalovanému v hotovosti úvěr ve výši 20 000 Kč; žalovaný se smlouvou zavázal vrátit poskytnutou jistinu úvěru a dále zaplatit částku 17 184 Kč tvořenou úrokem v pevné výši 1925 Kč a dalšími poplatky, a to ve formě 14 měsíčních splátek. Při uzavření smlouvy vycházela žalobkyně ve vztahu k úvěruschopnosti žalovaného z příjmů a výdajů tvrzených žalovaným, které ověřila z výplatních pásek za období 2 předcházejících měsíců a z pracovní smlouvy. Žalovaný zaplatil z titulu smlouvy postupně částku 22 990 Kč. Právní předchůdkyně žalobkyně postoupila pohledávku vyplývající z úvěrové smlouvy žalobkyni smlouvou ze dne 12. 3. 2025, žalovanému bylo postoupení pohledávky následně písemně oznámeno. Dne 17. 7. 2025 byla žalovanému právním zástupcem žalobkyně zaslána předžalobní výzva.

12. Vzájemný vztah mezi účastníky se řídí zejména ustanoveními zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), a zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen „zákon o spotřebitelském úvěru“). Podle § 2395 o. z. se smlouvou o úvěru úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky. Podle § 86 odst. 1, 2 zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele, a pokud je to nezbytné, z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele spotřebitelský úvěr splácet. Poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele posuzuje zejména schopnost spotřebitele splácet sjednané pravidelné splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů. Podle § 75 zákona o spotřebitelském úvěru je poskytovatel povinen provozovat svou činnost s odbornou péčí. Podle § 76 odst. 1 zákona poskytovatel jedná čestně, transparentně a zohledňuje práva a zájmy spotřebitele. Co se rozumí odbornou péčí, stanoví § 2 odst. 1 písm. p) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. Jde o takovou úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od podnikatele ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivých obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti. Podle § 87 odst. 1, 2 zákona o spotřebitelském úvěru poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, je smlouva neplatná. Soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu. Spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem.

Je-li spor o to, jaká je doba odpovídající možnostem spotřebitele podle odstavce 1, určí tuto dobu na návrh některé ze smluvních stran soud podle možností spotřebitele a v zájmu spravedlivého uspořádání práv a povinností smluvních stran s přihlédnutím k příjmu spotřebitele a jeho celkovým sociálním a majetkovým poměrům.

13. Po zhodnocení provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žalobě není možno vyhovět. Soud musel z úřední povinnosti přihlédnout k neplatnosti úvěrové smlouvy zapříčiněné nedodržením zákonných povinností při zkoumání úvěruschopnosti žalovaného před poskytnutím spotřebitelského úvěru ze strany právní předchůdkyně žalobkyně. V dané souvislosti je namístě odkázat na obsah nálezu Ústavního soudu České republiky, sp. zn. III. ÚS 4129/18, podle něhož součástí odborné péče poskytovatele úvěru je i taková obezřetnost, že poskytovatel nespoléhá na údaje o schopnosti splácet úvěr tvrzené samotným žadatelem, ale sám tyto údaje prověří (případně si je nechá od žadatele doložit). V konkrétním případě žalobkyně uvedla, že její právní předchůdkyně provedla vyhodnocení informací získaných od žalovaného, které současně ověřila. Takový závěr soud však učinit nemohl. V předložené Žádosti o úvěr ze dne 20. 9. 2020, která má obsahovat informace prokazující ověření úvěruschopnosti žalovaného před poskytnutím úvěru, žalovaný deklaroval žalobkyni své měsíční příjmy částkou 20 189 Kč, dále deklaroval svoje celkové měsíční výdaje částkou 16 040 Kč. Soud však nemá k dispozici důkazy nasvědčující tomu, že ze strany právní předchůdkyně žalobkyně došlo k řádnému ověření informací poskytnutých žalovaným tak, aby bylo možno učinit kvalifikovaný závěr ohledně jeho reálných příjmů a výdajů. Příjmová situace žalovaného měla být ověřena předloženou pracovní smlouvou a výplatními páskami za období pouhých 2 měsíců předcházejících uzavření smlouvy. Nutno podotknout, že pracovní smlouva ve vztahu k výši mzdy dosahované žalovaným žádné informace neobsahuje, pouze odkazuje na další „dohodu o smluvním platu"; na základě výplatních pásek za období 2 měsíců pak podle názoru soudu nelze v žádném případě zjistit výši pravidelného příjmu žalovaného. Rovněž je nutno podotknout, že podle předložených výplatních pásek za měsíce 7 – 8/2020 byla žalovanému mzda v obou případech vyplácena částečně zálohově, současně byly prováděny srážky ze mzdy vždy ve výši 1 500 Kč. Soud dále nemá za prokázanou ani skutečnost, že právní předchůdkyně žalobkyně ověřila výši pravidelných výdajů žalovaného (takovým důkazem rozhodně není první a poslední strana nájemní smlouvy, která má prokazovat tvrzení žalovaného ohledně výdajů na bydlení včetně nákladů na energie ve výši pouze 3 000 Kč měsíčně). Byť žalovaný uvedl, že má celkem dvě vyživovací povinnosti, náklady s tím spojené podle vyplněného přehledu žádné nemá. Právní předchůdkyně žalobkyně nesplnila povinnost stanovenou jí zákonem, když posouzení úvěruschopnosti žalovaného nejenže neprovedla řádně, ale takřka vůbec. Příjmovou situaci žalovaného ověřila za krátký časový úsek, ve vztahu k výdajové situaci žalovaného pak vycházela pouze z údajů, které jí sdělil žalovaný, aniž by tyto ověřila z objektivních podkladů. Právní předchůdkyně žalobkyně jednala při uzavření smlouvy v rozporu s § 86 zákona o spotřebitelském úvěru, v důsledku čehož soud konstatuje absolutní neplatnost uzavřené smlouvy o spotřebitelském úvěru ve smyslu ust. § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru.

14. V souladu s § 87 odst. 1 věta třetí zákona o spotřebitelském úvěru má žalobkyně nárok na vrácení zůstatku jistiny spotřebitelského úvěru v době přiměřené možnostem žalovaného. Jelikož v řízení bylo zjištěno, že žalovanému byla v souvislosti s neplatnou smlouvou poskytnuta úvěrová jistina ve výši 20 000 Kč, přičemž žalovaný vrátil podle tvrzení samotné žalobkyně částku 22 990 Kč, je zřejmé, že žádné bezdůvodné obohacení na straně žalovaného nevzniklo. Jiné případné smluvní nároky (úrok, poplatky, smluvní pokuta apod.) žalobkyně nemůže podle citovaného ust. § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru úspěšně nárokovat.

15. Ze shora uvedených důvodů byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta.

16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodováno podle § 142 odst. 1 o. s. ř., podle kterého účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V daném případě byl

ve věci zcela úspěšným žalovaný, kterému však s ohledem na jeho procesní pasivitu žádné náklady v souvislosti s vedením řízení nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, může se oprávněný jejich splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí.

Písek 11. února 2026

JUDr. Ondřej Mörtl
soudce